

[Krag.]

pæiske Situation giver ham Anledning til at tage hele Betydningen af vort Neutralitetsværn og Spørgsmaalet om dets Tilstrækkelighed op til en nøje og fordomsfri Prøvelse. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch saaledes, at der var visse Foranstaltninger, som nødvendiggør Tilstedeværelsen af et Værn, som man fra socialdemokratisk Side agtede plejet, ogsaa i Fremtiden, og jeg peger paa den hele internationale Situation som Grundlag for at udstrække disse Overvejelser videre, end jeg synes, det ærede Medlem fandt Udtryk for.

Mit Parti er, i Erkendelsen af Grundideen i vor Forfatning, fuldt ud rede til saglig Forhandling. Men vi agter ikke at bøj Nakken under et Regeringsdiktatur. Den høje Regering og Flertalspartierne i dette Ting maa ikke mene, at et Vælgerflertal kan diktere ændrede Anskuelser hos Mindretallet. De ca. 300 000 Vælgere, hvis Anskuelser vi repræsenterer, agter vi ikke at svigte, men vi agter heller ikke at fritage Regeringen for Ansvaret for Gennemførelsen af en Politik, som vi anser for samfundsskadelig, og som vi ikke kan faa en saadan Indfyldelse paa, at Ulykkerne som Følge af den i et efter vor Mening fyldestgørende Omfang kan afværges.

Vi er, som sagt, rede til Forhandling, men vi er ikke villige til under nogen Form i Ly af vor Forfatning fremtidig at være Dæksmand for Regeringen over for en Lovgivning af samfundsskadelig Beskaffenhed, som man ikke vil give os tilstrækkelig Indfyldelse til at afværge. Det har vi nemlig været længe nok, og jeg siger: Vil Regeringen fortsat følge en klassepræget Politik til yderligere Forfordeling af Interesserne Samfundsklasserne imellem, saa vil Regeringens hundredtusindtallige Medløberskare ikke undgaa at blive stillet i stærkere Grad, end Tilfældet hidtil har været, over for sit Ansvar og over for Følgerne af den socialistiske Politik for dansk Erhvervsliv og for dansk Økonomi. Og derfor vil jeg gerne slutte med at udtale det Ønske, at de, der den 22. Oktober fulgte Klassepolitikens og Egenkærlighedens Lokketoner, maa lære af det, der kommer, og bringes til at forstaa, hvad det til syvende og sidst indebærer for Land og Folk.

Christmas Møller: Den højtærede Regering har ikke ment det naturligt og rimeligt at indlede denne Del af Rigsdagssamlingen med Afgivelsen af en Erklæring efter Valget. Den har ikke for sit Vedkommende, saaledes

som det i og for sig kunde være naturligt, fundet Anledning til at give Besked om, hvorledes den nu betragtede Valget og Valgets Konsekvenser, den har i Stedet, saaledes som Ministeriet og navnlig dets Chef overmaade ofte har anset det for hensigtsmæssigt, tiet stille, ladet andre tale og først, naar Lejlighed gaves, ved Forslags Fremsættelse eller andre Lejligheder, udtalt sig. Regeringen kan derfor ikke, saaledes som Forholdene ligger, med nogen som helst Ret forlange andet, end at man fra de forskellige Partiers Side først giver Besked til Regeringen, alt som Sagerne kommer fra Regeringen. Regeringen har ikke spurgt os om noget, vi har i den Forstand intet at svare paa. Men rimeligt og naturligt er det ved en Lejlighed som denne, paa nøjagtig samme Maade som de to tidligere Ordførere har gjort det, ogsaa for vort Vedkommende at gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes vi ser paa Valget, ser paa hele Situationen i Landet.

Jeg vil da gerne begynde med at sige, at jeg har ingen Sinde beklaget mig over, at Valget blev hurtigt udskrevet, og jeg skal heller ikke gøre det i Dag. Jeg husker særdeles vel, at vi i 1924 havde Behandling af Tillægsbevillingsloven den 27. Marts, at Folketinget blev opløst den 28., og at vi havde Valg den 11. April. Jeg ved, hvordan man i demokratiske Lande bærer sig ad — Lloyd Georges Khaki-Valg i 1918, Valget i 1924! Ja, selv *good old Baldwin* holdt sig ikke for god til at lave det i et Snuptag. Men hvordan skulde saa den højtærede Statsminister være bedre, naar han oven i Købet vidste, at hele Valget skulde føres paa en eneste bestemt Maade? Derfor har jeg for mit Vedkommende regnet med — hvad jo ogsaa svarer til, hvad der blev Tilfældet —, at man er ikke mere Demokrat, man er ikke Tilhænger af den lige almindelige Valgret mere end lige til Husbehov, og hvis Situationen derfor kan tages, som jeg sagde, med et Snuptag, saa gør man det. Vi har gode historiske Forhold baade her og andetsteds at henvise til, og det skal jeg altsaa for mit Vedkommende heller ikke beklage mig over. Vi for vort Vedkommende har ønsket, at man spurgte Vælgerne, og ogsaa efter Valgets Resultater mener jeg, at dette Krav var rimeligt og rigtigt; saaledes som Forholdene havde formet sig efter Valget i 1932 og efter Regeringens hele Stilling mener vi, at det var rigtigt at spørge Vælgerne om deres Mening.

Jeg synes ogsaa, det er rimeligt og naturligt at gøre Valgresultatet op. Jeg for mit Vedkommende vilde gerne være i